

MAGYAR KURIRO

A' FELSÉGES CSÁSZAR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pinteken Mártzius 17-dik napján, 1815-dik esztendőben.

B é t s.

Az Elbai szigetről elszökött, de már most, a' mint a' közönséges Ujságlevelek beszélik, Frantzia Országban lévő Bonaparte Napoleonról, a' Bétsi Congressus e' következő hirdetést Frantzia és Német nyelven tette a' múlt szerdán közönségesse:

Azon Hatalmasságok, mellyek a' Párisi békességes Traktát aláírták, a' Bétsi Congressuson öszvegyülekezve lévén Bonaparte Napoleonnak elszökését, Frantzia Országba fegyveres kézzel való bemenetelét meg értvén, tulajdon magok méltóságok, 's közönséges rendtartások hasznai által köteleztetnek arra, hogy azon érzeményeiket, mellyeket ezen történet gerjesztett ő benne, egy hivatal szerént való hirdetés által tegyék közönségesse.

Bonaparte, meg szegvén azon egyezést, melly által nékie az Elbai sziget lakhellyül ki mutattatott, azon egyetlenegy törvényes módot semmivé tette, a' mellytől az ő fennlétele függött vala. Minnekutána ő a' Frantzia földre azon feltétellel, hogy ott nyughatatlanságot 's háborúságot okozzon, lépett volna, önnön magát minden törvényes védelemtől meg fosztotta, és a' világnak szemeláttára kijelentette, hogy ő vele sem a' békesség - sem a' fegyverszünet kötés nem állandó.

Ennél fogva közönségesse teszik azon Hatalmasságok, hogy Bonaparte Napoleon minden polgári 's társaságbéli öszveköttetésekől magát kirekesztette, és mint a' világ tsendességének háborítója, magát a' közönséges ítélő székeknek tárgyává tette légyen.

Ugyan azt is hirdetik azon szövetséges Hatalmasságok, hogy ők erőssen meg határozva lévén, az 1814-dik esztendőben, Majus hónapjának 30-dik napján Párisban szerzett békességes Traktát, nem különben az ezen Traktának tökéletesítésére, és meg erősítésére ő általok meghatározott, 's még ezenül is meghatározandó rendelkezéseket fenn tartani: minden módokat, eszközöket arra fordítani, és egyesült erejekkel azon foguak lenni, hogy a' közönséges békesség, ugymint az egész Európa kívánságainak tárgya, és az ő munkalkodásainak állandó tzielja nem tsak újonnan meg ne háborittasson, sőt inkább minden gonosz próbatétel ellen, a' melly a' Nemzeteket a' revolúciónak rendtelenségeibe 's szenvedéseibe még egyszer ejthetné, meg oltalmaztasson.

Ámbár meg győzöttetve vannak a' felelől, hogy Frantzia Ország a' maga törvényes Uralkodója eránt való hívfégében, egy hünös 's erőtlen bódúltságnak ezen végső mérész tselekedetét annak semmisegebe rövid idő alatt vissza fogja verni;

még is mindazáltal azt hirdetik a' számos Európai Uralkodók, ugymint egyenlő indulatok 's egyenlő törvény regulák által lelkesítette lévén, hogy ők, ha minden várakozás ellen is ezen történetből valamely valóságos veszedelem támadna, készek lesznek, a' Frantzia Országi Királynak, és a' Frantzia Nemzetnek, nem különben minden más veszedelemben forgandó Kormányzásoknak, annak leg első kívánására is a' közönséges tsendességnek helyreállítására szükséges segedelmet szolgáltatni, és azok ellen, a' kik ezen tsendességet meg háborgatni igyekeznének, egyesült erővel munkálódni.

Ezen felül irt Declaratio, valamint az a' Bétsben összeült Congressus Martius 13-dik napján 1815-dik esztendőben tartatott ülésének Jegyző könyvébe beíratott, fog közönségessé tétetődni. Költ és a' hasonló leírásban meg erősítetett a' Párisi Traktában foglalt 8 Hatalmasságoknak tellyes hatalmú Követéik által. Bétsben Mártzius 13 dik napján 1815-dik esztendőben.

Következnek az Udvaroknak aláírásai alphahetum szerént. (*A' Frantzia nyelvben való Originalis után*)

Anstria részéről: Hertzeg Metternich, Báró Wessenberg — *Spanyol Ország:* P. Gomez Labrador — *Frantzia Ország:* Hertzeg Talleyrand, Hertzeg Dalberg, Latourdupin, Gróf Noailles Elek — *N. Britannia:* Wellington, Clancarte, Cathcart, Stewart — *Portugallia:* Gróf Palmela, Saldanha, Lobo — *Pruszszia:* Hertzeg Hardenberg, Báró Humboldt — *Orosz Birodalom:* Gróf Rasumowsky, Gr. Stackelberg, Gr. Nesselrode — *Svédzia:* Löwenhielm.

Olasz Ország.

A' Florentziai 6-dik Mártziusi tudósításokból azt olvassuk, hogy azon holnap 1-ső napján a' földön futó Napoleon Alsó Proviintziának középszerű, de jól megerősített városa kikötőhelyében, a' hol

a' posták és kurirok Olasz Ország közép és alsóbb részében kiszoktak szállani, kiszállott, és midőn azon erősséget félkérte volna, nékie ágyúval feleltek. Minden azon tenger partjairól jött tudósítások azt bizonyítják, hogy ez a' nem várt iörténet a' föld népének bámúlására és felelmére szolgáltatott alkalmatosságot. Az ő hadi seregének katonái azt hirtelik, hogy az ő tselekedete néhány külföldi hatalmasságoknak készületjével egyességben vagyon, a' kik t. i. abban egymással meg egyeztek, hogy 18-dik Lajos Frantzia Királyt a' Királyi széktől meg foszszak, és hogy e' végre sok száz ezer fegyveres ember gyűlött volna össze Frantzia Ország határain, és a' Rhenus folyóvize mellett. A' Napoleon hadi népe nagyon tsudalkoztak, hogy a' Frantzia Korpusokat a' tenger partjainál nem találták, a' kik őket, a' mint a' kiszállás mellett mondatott, kiterjesztett karokkal fogják elfogadni. A' mint mind ez, mind más rémitő hírek beszélik, a' melyeket t. i. maga Napoleon az Elbai szigetből kiküldött kémjei által ki hirdettett, ő elhitette azt magával, hogy a' Bétsi Congressusban lévő Fejedelmek közt visszavonás támadván, eloszlottak, hogy a' száraz Európai Fejedelmek közt a' háború elkerülhetetlen legyen, egyszersmind hogy 18-dik Lajos kéntelen volt Páris városát elhagyni.

Midőn Anglus Oberster Campbell, a' ki leg elsőben is hirt adott Napoleonnak elfzökéséről, az Elba szigetből elevezett volna, hogy nyomába akadhasson, Mártzius 1-ső napján egy Frantzia 3 Fregatból álló, ugymint la Fleure de Lys, Melpomene, és Antelope Fregatból álló eskaderre bukkant, a' melly Corsica és Elba közt keresztül kasúl járkált, 's ezen történetről azon eskadernek Kommendását legottan tudósította, a' kik mind ketten külömbkülömbféle tengeri utakon Napoleon után eveztek; a'

Heure de Lys nevezetű Fregat Antibes felé evezett, de hogy Napoleon hajóját az ugynevezett l'Inconstante Brigget elfoghatta volna, arról semmi bizonyost nem tudunk.

Napoleonnak az Elbai szigetből való eltűnésekor az ott hátra hagyott Kommandansa la Pie Generál által (a' ki rövid idővel annakelőtte Napoleonnak kamarássá volt, és csak akkor tájba tette Generálisnak) egy hirdetményt adott ki, mellyben azon szigetnek lakosait arra serkentette, hogy az ő tőle hátra maradt kormányzó Juntának engedelmeskedjenek. A'több közt a' volt ebben az ő hirdetményében, hogy ő az ő hazája lakosiboz különös bizodalommal viseltethetik, hogy a' maga annyát és bugát a' Borghese Hertzeg feleféjét hátra hagyja. Ez az utolsóbb a' szárazra ki szálván, a' Lúkkai Austriai komandirozó Generális parantsolatjára leárestáltatott addig, míg Fels. Udvarától bővebb parantsolatot fog venni.

Hogy azon, a' Bonaparte végső igyekezetéről a' Hatalmaságok által kiadott hirdetést tökéletesen érteni és megbetsülni lehessen, szükség leszen, hogy azt először azon jus részéről a' mellyből egy illy rendelés származott, azután azon szándék részéről is, a' mellyben az ki adattott, meg ítéljük.

Az azt javasló jus minden kétség kívül való jus volt. Bonaparte a' maga lemondó írása által, és az Aprilis 11-dik napján 1815-dik esztendőben a' szövetséges Fejedelmekkel végbe vitt Trakta által, a' maga Frantzia's Olasz válamiat a' más uralkodása alatt lévő Országokban való fő hatalmáról is formaképen lemondott vala. Az ő egy fegyveres tsuporttal Frantzia Országba való visszajövele azon jussokat, mellyeket azon Trakta nékie szerzett vala, mind elvonta tőle, minekutánna ő a' maga tulajdon, szabad tetszesű, és megfontolt tselekedete által azon egyezést semmi-

vé tette volna, és semmi uj jussokat nem engedhetett nekie, minthogy egy nyilvános gonosztételből semmifele olly jussok nem folyhatnak. Ő tehát minden kifogás nélkül justalan és törvénytelen emberre lett; ő semmi polgári és társaságbéli rendtartásba többé nem tartozik, és maga magát azon kirekesztesnek tárgyává tette, a' mellyet a' Parisi Traktában közvetlenül részt vevő Hatalmasságok, minden más Európai Kormányzések nevében, 's minden mostan élőknek tellyes megelégedésekkel és helybenhagyásokkal, ő róla kimondottanak.

Azon indulatnak, a' mellyből ezen sinórmérték származott, igazságos és érdeemes voltát által lathatjuk, ha meggondoljuk, hogy ez az indulat és szándék ugyan az lett legyen, a' mellynek az egész Európa a' maga szabadittatását, 's azon nagy szövetség, a' mellyhez maga Frantzia Ország is későbbben, egyenlő szándékoktól lelkesítettven, magát kaptsolta vála, az ő kezdetét, és a' mostani század a' maga egész ditsósságát és fényességét köszönheti. Ennek a' szövetségnek alkotói, és részei annak a' feltett tzelnek, melly az ő ditsóséges győzedelmeiknek resultatuma, és iparkodásoknak 's áldozatjainak gyümöltse vala, szinte attól felni nem lehetett, 's azt el nem halgathatták, nem a' Bonaparte személyes eszközei és ereje, hanem az ő gyűlölséges alkotmányának ujobban való felállítása ellen volt az intézve, mivel ő magában gondoltatván csak egy létel nélkül való árnyék lévén Európát meg nem rettentheti, azt sem hiszi senki is, hogy Frantzia Ország tsendességét, melly annak belső öszveköttetésevel, mostani lakosinak indulatjával, és azokkal a' segítő eszközökkel, mellyekkel annak Kormányzések élhet, öszve van köttelve, meg háborithassa; mindazáltal azt a' lelket, melly ezt a' vakmerő gonosz embert vezérli, nem kell meg útalni, sőt inkább mind annyiszor, valamennyiszer valamihez nyúl Euro-

pa ítélőszék eleibe húzni, és meg bélyegezni.

Ennekfelette sok okok vannak annak elbívására, hogy sok haszontalan hírek, és szolgáltatások alkalmatosságot a' Bonaparte eszteleo próbatételére. Arra való nézve a' Bétsben összevgyült Hatalmasságoknak és Ministereknek tökéletes igazságok volt arra, hogy a' világot világos és ilendő lépéstételekkel arról meggyőzzék, hogy az 1813-dik és 1814 dik esztendőkbéli principiumok egy szempillantatig sem szüntek meg, az ő tselekédeknek leg főbb sinórmértéke lenni; és hogy ók álhatatosan elvégzették magokban, hogy az ő munkájokat tökéletesfégre vigyék, megerősítsék, és fenntartsák, és azt a' ki Európának közönséges bekességét ujjabb revoluziók vagy hadakozások által igyekezik zavarni, mint közönséges ellenséget köz fegyverrel meg támadni.

Ebből a' szempontból meg gondolván az ő 13-dik Mártziusi deklaratziójokat, vagy magok kinyilatkoztatását, ha szinte annak egyenes alkalmatossága is tökéletesen eltöröltetett és Bonapartén bétellyesedett volna is, mellyet ő maga magára vont: még is mind azáltal ugy kell azt tekinteni, mint a' jelenvaló idő kronikájának igen méltó emlékeztető oszlopat, és mint olytat, melly a' Congressus az összevgyülekezett fő Hatalmasságok együtt értésének, és az ő Ministérjeik böltsességének meg maradandó 's nekik dítfősségekre szolgáló jelét.

Frantzia Ország.

A' Párisi 8-dik Martziusi tudósítások szeréntharmad nappal annákelőtte tudósítatván az oda való Publikum a' Bonaparte Napoleonnak Elba szigetéből való elszökéséről, mindenekben nagy kedvetlenséget és bámúlást gerjesztett. A' Fels. Király 18-dik Lajos ezen környülállásra nézve szükségesnek tartotta a' Felső és Alsó-Parlamentumoknak össze gyűjtetését,

és két Királyi rendeléseknek ki adattatását.

I) A' két Parlamentumnak összevgytatása iránt való Királyi hirdetménynek rövid summája ezekből állott: A' Betsi Congressusnak folyamata szerént állandó bekességet lehetett mi nekünk reményleni; de ez a' tsendesség meg háborított, és némellyeknek gonosz tselekédek elárulatások által veszedelembe helyheztedődött. Arra való nézve kötelesek vagyunk következendő pontokból álló rendeléseket tenni: 1) A' F. és A. Parlamentumnak tagjai kötelesek az ő gyűléseknek helyén megjelenni. 2) Azok a' Pairs-ok és Deputatusok a' kik Párisban nintsenek, mellyt e' tárgyról tudósítást vesznek, kötelesek oda gyűlteni. 3) Ez a' hirdetmény tetetődjön a' törvényes bülletinben közönségesé. Minden Praefectusokkal, Al-Praefektusokkal, Polgármesterekkel és előjárói Személyekkel közöltessen, 's mindenütt, a' hol szükséges, szegeztesen ki. Továbbá a' mi Cancellariusunk és Ministerjeink kötelesek, a' meunyibe őket illeti, a' jelenvaló hirdetményt közönségesé tenni.

Költ Párisban a' Tuilleriai Palotában, Márt. 6-dik náján 1815, Uradalmunknak 20-dik esztendejében. Lajos.

II. A' bátorságra ügyelő Kir. parantsolatnak második része ezeket foglalja magában: A' Frantzia Konstitúciónak 12-dik tikkelye minket arra kötelez, hogy a' Státus bátorságára nézve szükséges rendeléseket tegyünk, melly nagy veszedelembe forogna, ha mi arról nem gondolkoznánk, és a' bekességet meg háborító környülállásokat eltávostatni nem igyekeznénk. A' mi Kantzellariusunk arról tudósított minket, hogy Bonaparte Napoleon az Elbai szigetből elszökvén Frantzia Országba szállott ki, és hazafiak közt való háborúfágot szándékozik indítani, mellynek ideje korán léendő eltávostatása végett következendő rendeléseket teszünk: 1) Bonaparte Napoleon, mint áruló és rebel-

lis, a' ki fegyveres kézzel ütött lé a' Va-
ri osztályba, meg fogattasson, és legot-
tan a' hadi törvényszék kezébe adattasson
által. 2) Hasonló büntetésre méltók azok
a' hadi és polgári tisztviselők, a' kik vele
egyetértének, és hazájok ellen fegyvert
fogtak. 3) Hasonló büntetésre méltók-
nak ítéltetnek azok is, a' kik valamely tész-
dulák vagy nyomtatott irások által a' párt
ütésbe részt vettek, vagy a' kik a' polgá-
rokat arra kényszerítették, hogy abban részt
vegyenek. *Költ Párisban a' Tuilleriesi
kastélyban Mart. 6 dtk napján 1815.*

Spanyol Ország.

Az ifjuságnak nevelésére és a' közön-
séges tanítáfra nézve következő rende-
lést adott ki, a' Madritti 14 dik Feb-
ruariusi ujságoknak darabja: Vilik Fe-
rdinand Király, ugymond, közönségesen
követkeendő értelmű rendeléseket adott-
ki az ifjuság nevelésére nézve: "Belsőké-
pen meg lévén Mi ugymond, arról győ-
ződve, hogy a' tudatlanság minden tévely-
géseknek első kútfeje és minden gonosz-
ságnak oka legyen; ellenben hogy a' kö-
zönséges és fontos nevelés tsalbatatlan esz-
köze legyen minden rosznak ki irtására, és
azon jóknak 's boldogságnak meg szerzé-
sére, mellyeknek bévételére az én Státusa-
im alkalmasok; egyszersmind lelkesített-
ve lévén azon kívánságtól, hogy az én ked-
ves jobbágyaim minden jóra eljuthassanak,
az én ítéletem szerént reájok nézve semmit
hasznosabbnak lenni nem tudok, és ma-
gamra nézve is szükségesebbnek a' közön-
séges nevelésnél és tanításnál közöttök.
Az én Fels. öseim uralkodások, neveze-
téssen az én Atyám kormánya alatt, sok
buzgó hivatalok és tudós személyek a' ta-
nításnak folytatása ellen fokszor panaszo-
kodtak, és én is meg ismértem ezeknek a'
panaszoknak igazságos voltát, mivel még
is mindazáltal sem a' tudományokban, sem
a' mesterségekben nem volt olly nagy elő-
tmenetel, mint a' millyent reménylettek az

ezekre ügyelő Ministerek, Én tehát azt
kivánom, hogy a' Ministerekből olly Jun-
ta (Commissió) válassztasson ki, melly-
nek tagjai az én birodalmamat meg nyer-
ték, és a' kik arra alkalmasok lesznek,
hogy valamely hasznos tanító plánumot ja-
vasolljanak, a' melly szerént az én jobbá-
gyamnak mind lelki mind világi boldog-
ságok előmenetelesítsen, és a' Monarchi-
án túl terjedven, annak ditsősséges feltett
télja a' közboldogság legyen. Arra való
nézve mind azok az emlékezetes irások,
plánumok, és tanácsadások, mellyek ezen
fontos tárgyról, a' titoknokoknak könyvtá-
rokban tállattnak, nékiek küldetessenek
meg.

Az országnak universitásai, kiváltké-
pen való módon, a' Salamancái, Val-
ladolidi, és Senares-Alcalai a'
magok plánumjokat kötelesek lesznek azon
Commissiónak által adni, és ezek az Uni-
versitások minden Európai nevezetefebb
Universitásokkal és Academiákkal levelez-
ni. Azoknak a' könyveknek és irásoknak
meg határozásokra, a' mellyek szerént a'
Vallásról való tudomány, az Egyházi tör-
vények, a' Papi Fenyték, a' Természeti
és Nemzeti Jussok tanitassanak, az ezekre
ügyelő Commissió pedig köteles leszen az
én általam kineveztetendő Püspököknek
tanácsával élni. Minekutánna a' tanításra
való plánum kész leszén, az én Fiskálisai-
imnak előre való plánumok szerént, a' Ta-
nács által vizsgáltsasson meg, és a' végső meg-
határozás végett előmbé terjesztessen.
Mintbogy igen fontos ez a' tárgy, és én is
nagyon kivánom, hogy az minél elebb el-
követődjön, nekem a' legnagyobb megelé-
gedefemre fog szolgálni, ha mind a' Com-
missio, mind a' Tanács és Universitások
egymással vetélkedve abban fognak fogla-
latoskodni, én ellenben nagyon szívemre
fogom venni, ha az a' plánum sokára ha-
lasztódik, és ha olly hibás plánum fogna
adatódni, a' melly sem állandó, sem hasz-
nos nem lenne.

Ennek a' Commissionának formalására, melly az én Kir. végzésem szerént, mátol fogva jövendőben a' közönséges tanító plánumnak elkészítésében foglalatoskodjon, az én Kir. Tanácsomnak következő minisiterjeit nevezem ki, ugymint, *Don Gonzalo Jose de Velles, Gróf Pinar, Don Jose Puizy-Samper, Don Andrea Lasanca, Don Anton Ignacio Contavaria, Don Nicolao Maria de Sierra* Ministereket, a' két Indiai Tanács ministereket, ugymint: *Don Jose Paul Valiente, és D. Jose Navia Bolannos* urakat, a' Kir. Tanács Előülőjének felvigyázása herczeg Infanta do alatt. Azt akarom, hogy ez a' Commissio az én királyi végzésem meghatározása szerént, a' kiválasztandó könyvekről a' fő tiszteletű Püspök és nagy Inquisitor, és a' Zamorai, Malagai, és Ormai Püspökök adjanak tanácsot — Ti pedig ezen rendeléseknek eszközlésekre a' több kívántató intézeteket tegyék meg.

Egy 18-dik Februariusi Madritti magános level következő fontos tárgyat foglal magában, a' Gazette de France nevezetű Párisi Zsúrnál szerént: "Az Atalaja Zsúrnálnak tiszteletre méltó kiadója (Pater Castro), és a' Procurator National szerzője egyszeribe megváltoztak a' mi Országunkban, és mértékletes apostolivá lettek a' fenek regüláknak, a' mellyek szerént mi, mint minden más Státusok, a' mellyekben a' háború és politika az előbbeni tanításokat megváltoztatták, 's meg otsmányították, kívánkoztak vala. Az Atalaya ujság leveleknek 10-dik Februariusi darabjában következő jegyzést olvasunk: Ebben a' szerentsés szempillantásban, mellyben a' békességnek ohajtása minden nemzetekre nézve virágzik,

minden, a' ki az emberi nemzetnek és a' köz' tsendességnek nem ellensege, köteles azt kívánni, hogy minden politikus vétkesek tökéletes bünbotsánatot nyerjenek, és a' Királyi Felség személye s' a' nemzet boldogsága ellen való esküvest kivevén, az uralkodó Fejedelem által elfelejtessen; az a' zurnál, mellyben ezek a' szok olvastatnak, a' Királyi könyvnyomtató sajtóban adattattak ki, mivel mind azok, a' mellyek ebben az országban ki nyomtatattak, hivatal szerént való dolgok; kiváltképen a' politika dolgok tárgyakra nézve, mellyekben a' Kormányseken kívül senki magát bé nem váthatta.

Az Inquisitionnak egyik titkos gyűllésében maga volt a' Király az Előülő, ugyan erre való nézve ennek kell ezt a' mértékletes intézetet tulajdonítani, mellynél fogva a' szabad kömivesek, ha magok kiadgyák magokat, az eretnekeket nyomozó hivataltól engedelmet nyernek; hogy pedig annál többen jelenthessék magokat, az arra való idő meg hosszabbított.

Ennek a' rendelésnek, a' mellyre Eő Királyi Felségét a' Ministerium birta vala, itten hasznos következesei lesznek, a' mellyekkel már régen élhattünk volna, ha a' magános indulatosságok a' régi sebeket inkább felszaggatni mint gyógyítani igyekeztek volna; annak a' Monárkának nemes és sürgetős kérései, a' ki a' maga bőltssége és értelme által a' maga birodalmának határain túl is uralkodik, nem keveset segítettek ennek a' már idejebben is követt alkotmányoknak megváltozását; nem magános leszen az a' jó, melly e' két nemzetnek egymáshoz való közelítéséből folyafog, mellyre őket a' költsönös haszon is ösztönözni fogja.

Márt. 15-ik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 288 1/2 forintot Váltótrédulában. Egy Cs. aranyért 13 forintot 26 1/2 kr.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro. 22.

A' Magyar Kurir 22-ik darabjához.

B é c s.

Sir Sidney Smidt igen híres és nagy tapasztalásu Anglus Admirális, a' kiről nem régiben kevés szóval már emlékezünk vala, egyedül olly feltétellel mulat itten, hogy az Afrika haramja társaságoknál rabfágban lévő keresztény felekarátinak igen szomorú sorsokat jobbra változtathassa, és az Európai kereskedő hajókat bátorságban helyheztesse, 's minden tengeri tolvajságtól meg menthesse. Mind I. Sándor Orosz Császár Eő Felségétől, mind más itt lévő Európai uralkodó Fejedelmektől, olly biztatást nyert, hogy az ő igen hasznos feltételét segíteni, és hathatósan előmozdítani el nem mulatják. Ez a' híres Admirális ezt az ő maga feltételét érett elmével meg hánytá vetette, és mind az Afrikai, mind az Európai tengeri partokat szemesen meg vizsgálta, 's úgy találta, hogy a' maga hasznos feltételét eszközölbeni, mindenkor ragadó ékesen szállásfal befzél azon tárgyról, és a' ki őtet arról szállani, halja, mingyárt elhiteti magával, hogy ő a' maga feltételének végbevételére mindenkor alkalmas ember legyen.

A' Génuai partokon mindent úgy talált, melly az ő feltételének eszközlésére alkalmas fog lenni, és mibelyt a' Bécsi Congressus elvégződik, mingyárt oda fog utazni, de hogy semmi erőszakételhez előbb ne fogjon, mint a' szükfeg kívánnya, és hogy egyszersmind a' Fényes Portát is meg eyerhesse, már arra is eszközt talált, miként lehessen a' Divant arra bírni, 's miként lehessen azon három haramja társaságak meg parantfolni, hogy azok semmi ellenfelegeskedést ne kezdjenek a' Keresztény

Hatalmasságok ellen. Hogyha ezen parantolatnak helyt nem adnak, köteles leszen a' Fényes Porta azok ellen, mint rebellisek ellen hadat indítani, a' midőn ő is, t. i. a' fent nevezett Anglus Admirális a' Fényes Portának segítségére lenni, és az Algíriai, Tunísi, 's Tripoli Beyokat, az uralkodó herczegéket mértékletesebb gondolatokra hozni.

Későbbi Tudósítás Bonaparte Napole-onról.

Generál Lapie az Elbai szigetnek mostani Commendánsa következő bir-detményt adott ki ottan Olasz nyelven: „A' mi Fels. Fejedelmünk, a' kit az isteni gondviselés előbbi ditsőségére vissza hívott, kénytelen volt szigetünket elhagyni, mellynek kormányozását reám, és azon kormány hat nevezetesebb polgárra, és a' hazának védelmezését és a' jó rendnek 's tsebdességnek fenn tartását, a' mi próbált hűségünkre, vitézségünkre és hazánk védelmezésére bizta, így szolván: „En, ugymond, az Elbai szigetet elhagyom; rendkívül való módon meg vagyok elégedve a' lakosoknak magok viseletekkel. Ennek az országnak védelmezését, mellyet én felette betsüllök, reájok bizom. Hozájok való bizodalmanak nagyobb próbáját nem adhatom annál, hogy hadi népemnek elmenetele után, az anyámat és húgomat az ő védelmezésekre bizom. A' Juntának tagjai és a' szigetnek minden lakosi az én szeretetemre, és különös védelmezésekre számot tarthatnak.“ Elbai lakosok! A' jelenvaló időnek pontjareám nézve leg szerentesebb 's emlékezetesebb; egyedül a' ti magatok viseletektől függ a' ti ditsössegetek és allandó szerentésé-

tek. Hogy ha mind ezt, mind amazt meg akarjátok nyerni szükség, hogy a' Junta bölts rendelkezéseinek vaktába engedelmességedjete. Az Előjárék, és a' közönséges tisztviselők követni fogják a' magok kötelességeket. Elbai lakosok! ti szerentsések fogtok lenni, ha a' jó rend ellenségeinek dögletes sugallataitól magatokat meg fogjátok őrizni."

Frantzia országhoz tartozó potolás.

Frantzia Gen. Gróf Dessole e' folyó hónap 7-ikén következő naposparantsolatot küldött a' nemzeti Gárdistákhoz: „Egy telegraphicus irás, és egy kurir által arcol tudósított a' Király, hogy Bonaparte az Elba szigetét elhagyván, Cannes mellett 1000 emberrel és 4 ágyúval kiszállott, és a' Gapi hegyek felé fordult, a' lévén az az egyetlen egy út, mellyen ő a' maga erőlen sereget vezerezhette. Ugyan azon irások tartják, hogy a' tartományoknak kormányozói, és a' katona osztályoknak Kommandászai a' Királyi hadiseregekkel; és nemzeti Gardistákkal egyetemben ellene mennek. Monsieur, a' Királynak testvér öttse, Gróf Gouvion Sz. Cyr Marsallal, és számos Generálisokkal együtt Lyonba marsírozott.

Azon időpontban, mellyben mind a' két Parlamentumnak tagjait a' Király öszvehivatta, és a' nemzeti Gárdistákat a' Haza védelmezésére felbuzdította, a' többek közt így szólott: „A' Bétsi Congressuban lévő uralkodó Fejedelmek, Europa békességének fenntartására mindenszükséges intézetés megtesznek, és ezta' földön futó embert, akár légyenek neki fok követői, akár me, meg fogják zabolazni. — Hogyha a' nemzeti Gardisták ezt az embert, a' ki a' maga lételének fundamentumát maga lerontotta, a' ki ismét szabad tetszése szerint igyekezik a' Frantzia nemzetet nyomni, Frantzia országnak gazdagságát, industriáját, és kereskedését a' maga fősvényfégének feláldozni, a' maga uradalmát határ nélkül ki terjesztetni, 's Európának min-

den dynastiáit, avagy uralkodó háznit semmivé tenni, a' maga Familiaját ismét királyi székekbe ültetni; ezt azt embert, hogy egy szóval megmondjam, a' ki a' maga hatalmával, és szerentséjével visszaélt, meg fogják látni, fogják meg, adják azoknak kezekbe, a' kik ő rólla szükséges rendelkezéseket fognak tenni."

„Ő ujjobban abban a' szempillantatban támadt-fel, mellyben Frantzia Ország a' maga mértékletes kormányja alatt alig vehetlélekzetet, midőn már az egymásfal ellenkező részek meg zaboláztattak, a' midőn az elrejtetett tökepénzek, a' földmivelésre az industriára, és a' kereskedésre fordittanak. Ő ismét feltámadt, és az ő tarsaságában olly conscriptusok vannak, a' kik a' hazafiak közt való Bonaparte háborufágot szerezni igyekeznek. Talán abban a' bizodalomban van, hogy Frantzia Ország ismét az ő járma alá fogja magát adni, és minden keresményét, sőt vértfepeit is érette feláldozza? Elhiszi-é, hogy a' nemzet a' maga hasznára, és méltóságára nézve Európának közönséges hasznát meg nem gondolja, és ő ellene a' maga hadi feregeit, mellyek még most is fegyverben vannak, ki nem állítja? 's a' t.

Előzöri h iradás.

Méltóságos Gróf Keglevich Urnak Tek. Neograd Vármegyében helyhez tetett Nagy-Oroszi Uradalma részéről ennél fogva a' Publikumnak tudtára adatik, hogy egynéhány száz darab leg jobb idejű, minéműségekre 's hasznokra való nézve fel osztott kosoknak, egyenként 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 és száz R. forint V. Tz. úgy nem külömben 300 darab meg nem mesítettett anya juhók 10, 15 's 20 forintokon, mindennapi kisebb 's nagyobb számba; a' fent meghatározott áron eladása még határozottatott; úgy mindazáltal, hogy az anya juhok tsak a' jerkéktől léendő elválasztások után, 's megnyirva fognak kiadattatni. *Költ N. Orosziban, Böjt más havának 1-ső napján.*